

Preek over Romeinen 8

- Schildwolde, 22 maart 2020
- Kees van Dusseldorp
- online-kerkdienst ivm coronacrisis

Thema: Wat onze wereld nodig heeft ...

votum en groet (gesproken)

Ps.121:1-4 (onze hulp is van de Heer – alleen bij Hem is bescherming)

verbondsvernieuwing

Ps.102:1,8 (klacht vanuit nood en angst – God wendt zich tot degene die Hem bijstand vragen)

gebed

lezen: Rom.8:18-39

Opw.176 U bent mijn schuilplaats Heer (bewerking Psalm 91)

preek Rom.8:19-21

Opw.694 Ik bouw op Jezus – anders niet

gebed

collecte 1: Kerk; 2: Micha-Nederland

Liedboek 423 Ach, blijf met uw genade

zegen (gesproken amen)

voorganger: ds. Kees van Dusseldorp

muziek: Dennis Wubs (opname)

Gerdien Doornbos (zang)

Gemeente, beste kijker thuis,

** de schepping is in nood

Ik las in de afgelopen week een bijzonder artikel:

‘Moeder aarde pakt ons terug. De ruimte die wij als mensen nemen, de hoogmoed waarmee we te werk gaan, het steeds verder oprekken van de grenzen en uitputting van de grondstoffen, het leidt tot een geïrriteerde reactie van de aarde. De natuurbranden in Australië, het uitsterven van planten en dieren, de aardbevingen in onze provincie, en nu de pandemie van het coronavirus. Wij dachten dat we alles konden. En we deden alles wat we konden. Nu blijkt dat we de aarde niet serieus hebben genomen. De grenzen zijn bereikt, moeder aarde slaat terug en maakt ruimte voor zichzelf om te herstellen. De mensheid wordt stilgezet. Kijk maar hoe de luchtkwaliteit verbetert in de gebieden waarin het corona-virus rondwaart. Zelfs dieren en planten keren terug.’

Dit is niet de taal die we in de kerk gebruiken. Wij spreken niet over moeder aarde die ons terugpakt. De aarde is toch geen persoon? Die boos kan worden, die ons terug kan pakken, die je te vriend moet houden.

Nee, zo spreekt de Bijbel er niet over. De aarde is geen persoon. En al helemaal niet een boos persoon. De aarde is een schepping van God. Maar het is wel een schepping in nood, schrijft Paulus. En dan gebruikt hij ook actieve woorden. Alsof de schepping een persoon is. De schepping die zucht en lijdt. De aarde die heeft last van de zinloosheid en de vergankelijkheid. De aarde die verlangt naar verlossing en het herstel van alle dingen.

De schepping zucht en lijdt. Er is sprake van zinloosheid en vergankelijkheid. Wat zijn het herkenbare woorden in deze dagen! Natuurlijk heb je het al wel vaker ervaren: zinloosheid, lijden en vergankelijkheid. Maar het spoelt nu over de hele wereld. Raakt ons allemaal. Het valt niet mee wat er gebeurt en wat er nog kan gebeuren. Het lijden raakt ons. Het is een gezamenlijk lijden. Een dreiging die op ons afkomt.

Nee, ik geloof niet in een aarde die ons terugpakt. Ik geloof zeker dat we te maken krijgen met de gevolgen wanneer wij grenzen overschrijden en onverantwoord bezig zijn. En ik geloof vooral dat we in een wereld leven waarin lijden en ellende ingebakken zijn. Niet alleen voor de schepping, maar ook voor de mensen. Iets wordt in onze dagen heel erg zichtbaar van wat Paulus bedoelt: de schepping is in nood. Dat is inclusief de mensheid. Ons lijden maakt daar deel van uit. Maar het is ook breder en groter dan dat. De schepping is in nood.

Wat is er aan de hand met onze wereld? Wat hebben we nodig?

** het grote verhaal is nodig voor je persoonlijke oriëntatie

Het zijn grote woorden. Over de schepping, de mensheid, het lijden, de zinloosheid. Maar dat grote verhaal is nodig voor je persoonlijke oriëntatie.

Vind je dit te groot op dit moment? Heb je je handen vol aan jezelf, je gezin, je ziekte of de zieken die je kent? Heb je vandaag veel meer behoefte aan een pastorale preek? Over

onze troost en ons houvast? Over ons vertrouwen en onze zekerheid? Ons meeleven met en voorbede voor de getroffen en onze eigen verantwoordelijkheid? Over God die boven alles staat? Over de schuilplaats die Jezus Christus is?

Zeker! Daar hebben we behoefte aan. En daarmee eindigt Paulus dit hoofdstuk ook. Op indrukwekkende wijze: niets of niemand kan ons scheiden van de liefde van God. Een geweldige geloofsbelijdenis! Die juist vandaag kracht en rust kan geven.

Maar die kracht en die rust geeft het alleen als je in zijn verhaal meegaat. Het is een conclusie van zijn betoog. En die conclusie komt alleen tot leven als je zijn argumenten en zijn voorbeelden volgt. Nu wij in onze regio nog niet zo zwaar getroffen zijn met ernstige ziektegevallen en schrijnende sterfgevallen is het goed om naar dat grote verhaal te luisteren. Als je straks wilt leven in de troost van het evangelie, inclusief de rust en het houvast die dat geeft, moet je nu weten waar het in de wereld om draait.

Wij merken deze dagen hoezeer ieder mens maar een klein pionnetje is in veel grotere processen. Niet dat je er geen invloed op hebt: de oproepen die de overheid doet vragen om persoonlijke inzet en verantwoordelijkheid. Maar ze maken wel deel uit van een groter geheel. Als je zicht hebt op dat grote geheel, begrijp je beter wat er gebeurt en wat je te doen staat. Daarmee worden jij en ik positieve pionnetjes om de ontwikkeling van het coronavirus af te remmen en beheersbaar te maken. Dat gaat met grote moeite gepaard en vraagt veel uithoudingsvermogen. Als we het al redden. We zijn maar kleine mensjes.

Het grote verhaal is nodig voor je persoonlijke oriëntatie. Nog veel groter dan het verhaal van de overheid is het verhaal van God. En de vragen van het leven, die zich niet laten tegenhouden: Wat is er eigenlijk aan het gebeuren? Wat leren we hiervan? Hoe kom ik erdoor? Waar vind ik houvast? Dat is precies het verhaal dat Paulus vertelt. Dat is het inzicht dat God ons geeft. De boodschap die de Heer laat horen. Daarom is het belangrijk om naar God te blijven luisteren, juist in tijden van nood. Om ruimte te maken voor het lezen van Gods Woord en voor je verbinding aan Jezus Christus. Als je weet wat er aan de hand is en waar het op uitloopt, dan krijgen je persoonlijk houvast en vertrouwen, je rust en je hoop kracht.

** wat de schepping nodig heeft is Jezus Christus

De schepping is in nood, zucht en lijdt. Dat is de realiteit. Wat heeft de wereld nodig? Deskundige artsen, een verstandige overheid, goede wetenschappelijke adviseurs, verantwoordelijke mensen, moedige liefde. Ik hoop en bid dat er daar genoeg van komen. Om verlichting te brengen, om de bedreiging af te wenden. Om het leven ruimte te geven.

Voor de nood van de schepping is nog iets anders nodig. Iemand anders: Jezus Christus. Paulus schrijft: de schepping verlangt naar vrijheid en heerlijkheid. De schepping wil niets liever dan bloeien en stralen. En dat zal gebeuren op het moment 'dat openbaar wordt wie Gods kinderen zijn', schrijft Paulus. Daarom wacht de schepping op dat moment. Het moment van de verlossing. Het moment van de bevrijding uit de kluisters van lijden en dood. Het moment van de Verlosser.

Het is een bijzondere uitdrukking: de schepping kijkt ernaar uit dat openbaar wordt wie Gods kinderen zijn. In die term 'Gods kinderen' zit het hele verhaal van de eerste hoofdstukken van Paulus brief. Over alle mensen die zondaars zijn en verderf met zich meebrengen. Over Gods oordeel daarover, soms door mensen aan zichzelf over te laten. Over de onmogelijkheid om jezelf daarvan te bevrijden. Over de redding door het geloof in Jezus Christus. Omdat je met hem sterft aan de zonde en een nieuw leven ontvangt. Over de strijd die dat in de praktijk geeft, omdat je het goede graag wilt doen, maar je merkt hoe het kwaad overal nog in zit, ook in jezelf. Over de positieve ontwikkeling voor ieder die zich door de Geest laat leiden. Die Geest heb je ontvangen, om Gods kind te zijn, zo sluit de apostel zijn betoog af.

Kind van God – levend in de liefde van de Vader. Dat geeft verwachting op de luister die komt. En de kracht om het lijden in de wereld te ondergaan. Want je bent een kind van God. Dat ben je en dat blijf je. Niets of niemand kan je scheiden van de liefde van God die hij in Jezus Christus ons gegeven heeft.

Dat is het grote verhaal van God. Waarvan zelfs de schepping afhankelijk is. Gods Woord laat zien: het draait in deze wereld om de liefde van God voor de mensen. En om het geloof van de mensen in Jezus Christus. Daar begint de vrijheid en de heerlijkheid. Eens zal dat openbaar worden. Zullen Gods kinderen stralen van de Gods luister. Dan zal ook de schepping stralen en bloeien. Ook de schepping wacht op Jezus Christus.

** en kinderen van God

De schepping wacht op het moment 'dat openbaar wordt wie Gods kinderen zijn'. Dat heeft ook iets te maken met die kinderen van God. Paulus schrijft hier niet: 'we wachten op de wederkomst van Jezus Christus'. Hij schrijft hier ook niet: 'we kijken uit naar het herstel van alle dingen'. Hij schrijft hier: 'er komt een moment dat openbaar wordt wie Gods kinderen zijn'. Dat schrijft hij niet voor niets op deze manier. Daarin laat God ons iets zien over wie wij zijn. Waarom een kind van God belangrijk is voor de schepping in nood. Waarom jij belangrijk bent voor de wereld vandaag.

Misschien denk je: wat kan ik dan betekenen? Waarin is mijn geloof in Jezus Christus dan belangrijk voor de wereld?

In de Bijbel wordt onze taak in deze wereld onder andere een priesterlijke taak genoemd. Dat haal ik nu naar voren, omdat ik het een krachtig beeld vind. Als kind van God zijn wij, ben jij een priester in de wereld.

Een priester die niet wegstapt bij het lijden, zelfs niet als het heel besmettelijk is. Maar die de gebrokenheid in de ogen kijkt en serieus neemt. Die meeleeft, zijn betrokkenheid laat merken, hulp biedt, zorg verleent en zijn deelneming betuigt. Om de nood vervolgen in smeekgebed, klacht en voorbede naar God te brengen.

Een priester die het goede waardeert en van het mooie geniet met dankzegging en lofprijzing aan God. Die je wijst op de bron van het goede en het uitzicht uit de nood. Die met zijn hoop zelf een teken is van Gods aanwezigheid. Die de beweging op gang houdt: de beweging van de aarde naar de hemel en van de hemel naar de aarde.

Een priester die bidt, huilt, lacht, helpt en zegent. Die liefde verspreid en wijsheid brengt. Die in alles zich laat leiden door zijn oriëntatie op Jezus Christus.

Wat de wereld in nood nodig heeft ... zijn kinderen van God!

** vanuit de rust van Gods werk

Hoe je dat kunt? Priester zijn in de wereld? Kind van God zijn in tijden van nood? Hoe je dat kunt? Vertrouwen hebben zelfs als je ernstig ziek bent? Vrede vinden ook als alles in beweging is? Moed houden, ook als het je bij de handen afbreekt?

Paulus wijst je op Gods werk! Hij is degene die je bestemd heeft om bij Christus te horen. Hij is degene die je daartoe geroepen heeft en nog steeds roept. Hij is degene die je bevrijd heeft en die je laat delen in het heerlijke leven van zijn aanwezigheid. Dat heeft Hij bewezen en verzegeld in het sterven en de opstanding van Jezus Christus.

Grotere woorden kun je niet vinden. En ook waar het jou moeite kost om het te aanvaarden en erin te leven, zegt God je de bijstand toe van zijn Zoon in de hemel en zijn Geest op aarde. Zij bidden voor je en ondersteunen je in je kinschap van God in deze wereld. Dan kan er nog veel gebeuren. En zul je van alles aan ellende meemaken. Maar dan overwin je het omdat God je liefheeft. En van die liefde kan niets of niemand je scheiden. In eeuwigheid niet.

Daar, in Gods liefde, ligt je bron. Daar klopt het hart. Daar beginnen geloof, hoop en liefde. Daar vind je de rust en de blijvende blijdschap. Daar vind je de motivatie en de moed. Daar vind je de wijsheid en de vrijheid. Om kind van God te zijn. En als kind van God te leven.

Wat de schepping nodig heeft, is verlossing van het lijden.

Wat onze wereld nodig heeft, zijn kinderen van God.

Wat jij nodig hebt om kind van God te zijn, is Gods liefde in Jezus Christus.

Amen